
www.nevo.co.il

תא (ב"ש) 1652-07 נחלים בנגב (עמותה רשומה) נ' הרב יהודה דרעי

בית משפט השלום בבאר שבע

24 מאי 2010

ת"א 1652-07

בפני כב' השופט עידו רוזין

התובעים: 1. נחלים בנגב (עמותה רשומה)

2. הווארד בס

ע"י ב"כ עו"ד מרוין ס. קרמר ו/או עו"ד נלבודיאן קיבורק

נגד

הנתבעים: 1. הרב יהודה דרעי

ע"י ב"כ עו"ד נוני חסון

2. יד לאחים - להצלה מהמיסיון (עמותה רשומה)

ע"י ב"כ עו"ד משה מורגנשטרן

פסק דין

1. התובעים הגישו כנגד הנתבעים תובענה כספית לתשלום סך של 1,407,172 ₪, בגין אירועי הפרת סדר וגרימת נזק, אשר התקיימו ביום שבת, 24.12.2005 בשעה 10:00 בבוקר, במתחם התובעת מס' 1, ברחוב האבות 15 בבאר שבע, על רקע כוונתם של התובעים, לערוך טקס הטבלה לשתי בנות יהודיות בגילאי 18 ו-19 שנים, מתוך מטרה לצרפן לזרם הדת המכונה "יהדות משיחית", על מנת לשנות את אמונתן.

"היהדות המשיחית" היא זרם דתי המבוסס על מרכיבים נוצריים, שבמרכזם קבלת ישוע כמשיח ישראל, וההתייחסות אל התנ"ך ואל הברית החדשה ככתבי קודש. חברי הקהילה מגדירים עצמם כיהודים, אך הזרם אינו מוכר כפלג בתוך היהדות.

אחד מעיקרי האמונה המשיחית הוא "בישור", כלומר הפצת בשורת האמונה באמצעות פעילות מיסיונרית, ועל רקע פעילות זו נוצר מתח בין המאמינים בדת המשיחית, לבין זרמים בדת היהודית. מתח זה, מגיע לשיאו, בעת ביצוע הטבלה של יהודים לדת המשיחית.

2. התובע מס' 2 (אשר יכונה להלן: "התובע"), משמש כמנהיג לקהילה המשיחית של המאמינים בישוע המשיח, הפועלת בחסות התובעת מס' 1, עמותת "נחלים בנגב", שהיא עמותת רשומה – (אשר תכונה להלן: "התובעת"), אשר מנהלת את פעילותה במקום מושבה, ברחוב האבות 15 בבאר שבע.

הנתבע מס' 1, הינו רבה הראשי הספרדי של העיר באר שבע (אשר יכונה להלן: "הרב דרעי").

הנתבעת מס' 2, "יד לאחים להצלה מהמיסיון" (אשר תכונה להלן: "יד לאחים"), הינה עמותת רשומה, שבין יתר פעילויותיה, הינה המאבק במיסיון.

3. אירועי אי הסדר, אשר התרחשו במקום מושבה של התובעת, הם בעיקרם – אינם שנויים במחלוקת. באותו יום, הגיע קומץ מפגינים למקום, נכנסו בכוח לתוך בניין הקהילה המשיחית, יצרו מהומה במקום, התפרעו, גרמו לנזקים, תקפו אנשים וגרמו להפרת סדר (האנשים שגרמו לאי הסדר, יכונה להלן: "המפגינים").

התובע מתאר את אירועי אי הסדר בתצהירו וטוען, כי בעת שיצא מאולם התפילה, ראה קבוצה של דתיים, בתוך מתחם הקהילה המשיחית, פנה אליהם ושאל אותם למעשיהם, והם השיבו לו שהם באו כדי לשמוע הרצאה. זמן קצר לאחר מכן, הם התחילו להפריע, ראה מסעיף 16 לתצהיר התובע ואילך:-

"ראיתי שמפגינים זועמים דחפו ונכנסו שלא כדין תוך כדי שימוש באלימות והסגת גבול. עשרות על עשרות של מפגינים נכנסו אל תוך מתחם הקהילה ... לאחר זמן קצר מאוד ... נוצרה מהומה על ידי הדתיים ... כאשר הדתיים התקרבו לכניסה לאולם התפילה, אחד מהם התחיל לדפוק על מסילות הצדדיות של האולם ולהרים את קולו ואז החלו בעקבותיו שאר המפגינים להתפרע, לגרום נזקים ולתקוף את אנשי המקום ... במהלך ההתקהלות בתוך אולם התפילה נשמעו צעקות, קללות, וראיתי איך ההמון מתפרע... בזמן ההתפרעות ראיתי כיצד חלק מהמפגינים רקדו את ה"הורה" ושרו בקול רם וצעקו בתוך אולם התפילה ... הם זרקו לתוך המקווה אבנים, מנגל גדול ממתכת שהיה בקירבת מקום, חפצים ממתכת ומכל הבא ליד, מגלשת פלסטיק של הילדים הקטנה... וכיסאות מפלסטיק ... התחלתי להרגיש מאויים. לפתע נדחפתי מאחור

ונפילתי אל תוך המים , כתוצאה מכך נשברו לי המשקפיים ... בהפעלת כח, הפרת סדר, צעקות, קללות, והתפרעות אלימה, המפגינים הצליחו להשתלט על כל מתחם הקהילה ובכך השיגו את מטרתם ומנעו את אסיפת הקהילה ואת טקס ההטבלה המתוכנן במקום...".

אין ספק שמדובר באירוע חמור שכלל , בין היתר, הפרת הסדר הציבורי, הפרעה ממשית לאנשי הקהילה המשיחית, פגיעה ברכוש ובגוף.

4. בכתב התביעה נטען, כי הסיבה להתפרעות המפגינים יסודה ב "מחשבה שמקורה במידע כוזב לגבי הטקס הצפוי של טבילת יהודים ...", ואולם במהלך שמיעת הראיות, חזרו בהם התובעים מטענה זו, ונראה שאין עוד מחלוקת, כי מדובר במידע אמין ולא ב "מידע כוזב", מאחר והיתה לתובעים כוונה אמיתית לערוך, באותו היום, הטבלה של שני שתי בנות יהודיות (ראה סעיף 37 לכתב התביעה וכן עדותו של עד תביעה מס' 6 בעמ' 34 לפרוטוקול).

5. הסעדים המבוקשים בתובענה מפורטים בסעיף 77 לכתב התביעה, כמפורט להלן:-

א.	נזק למקרן שקפים	₪ 1,398
ב.	נזק כללי עקב הסגת גבול	₪ 100,000
ג.	נזק בגין פגיעה ברגשי דת ומסורת	₪ 1,000,000
ד.	נזקי התובע בגין תקיפתו	₪ 150,000
ה.	נזקי התובע בגין כליאת שווא	₪ 50,000
ו.	נזקי התובע בגין רכישת משקפיים חדשות	₪ 5,774
ז.	נזקי התובע בגין עוולת לשון הרע	₪ 100,000

6. אין מחלוקת שהמפגינים נהגו בצורה ראויה לגינוי, ולכך מסכימים גם הנתבעים. השאלה העיקרית שעל ביהמ"ש לדון במסגרת תיק זה היא, האם הנתבעים מעורבים, באופן אישי, באי הסדר שנגרם או ביצירת האווירה שהביאה להפרת הסדר הציבורי.

7. אומר כבר עתה, כי מתוך כל מה שהובא בפני, לרבות כתבי בי-דין, תצהירים, ראיות, עדויות וסיכומי בעלי הדין – מצאתי להורות על דחיית התביעה לאור כך שהתובעים מיקדו את עיקר הראיות מטעמם לגבי עצם התרחשות האירועים ולא עמדו בנטל להוכיח את מעורבותם האישית של הנתבעים באירועי אי הסדר שהתרחשו.

מאחר וכאמור לא מצאתי שלנתבעים אחריות אישית להתרחשות האירועים, הרי שעיקר הנימוקים שיפורטו להלן יתייחסו לשאלת אחריותם של הנתבעים להפרת הסדר, להבדיל משאלת עצם התרחשות האירועים, אשר איננה שנויה במחלוקת.

8. אין מחלוקת שהנתבעים הביעו מחאה על כוונת התובעים להטביל שתי בנות יהודיות, במועד האירוע. יום לפני האירוע, קיבל הרב דרעי מידע מארגון "יד לאחים", באמצעות הרב אלכס, על כוונתם של התובעים להטביל יהודים במקום. מהמידע שהתקבל הוברר

שההטבלה מתוכננת להתבצע ביום שבת ה- 24.12.2005, בשעה 11:00. עם קבלת ההודעה, כינס הרב דרעי בביתו את רבני השכונות ורבני הקהילות, שמונה במספר, במטרה לקבל החלטה משותפת בנוגע לדרך הראויה לטיפול בעניין. ההחלטה המשותפת שהתקבלה הייתה לכנס את המתפללים, מחוץ לשטח מתחם הקהילה המשיחית, החל מהשעה 10:30 (כחצי שעה לפני מועד ההטבלה ה- צפוי), מייד עם תום תפילת השחרית, בבתי הכנסת ברחבי העיר באר שבע, לצורך ביצוע עצרת תפילה וכן תפילת מוסף. הוברר כי מרבית אירועי הפרת הסדר, אירעו סמוך לפני מועד ההתכנסות המתוכנן לקיום עצרת התפילה, היינו בין השעה 10:00 לשעה 10:30. כשהרב דרעי הגיע למקום, סמוך לשעה 10:30, אירועי הפרת הסדר היו כבר לקראת סיומם, וראה בעניין זה דברי הרב דרעי בעמ' 7 לפרוטוקול:- **"אירועי האלימות לפי מה שהבנתי היו שעה או שעתיים לפני כן... אני הייתי הגורם שהרגיע את הרוחות. ברגע שהגעתי היו ארבעה עצורים שהגעתי הכל התחיל והסתיים על מי מנחות..."**

ראה בעניין זה גם טענת התובעים בסעיף 49 לכתב התביעה, אשר כמוה כהודאת בעל דין:-

"כאשר הנתבע מס' 1 הופיע והורה לקהל המפגינים להפסיק את ההתפרעות, הם נענו שוב לקריאתו של מנהיגם הרוחני והפסיק את ההפגנה הבלתי חוקית, את מעשי הביזה ואת האלימות, ואף החל לסגת ממתחם התפילה".

לצורך הרגעת הרוחות הוזמנה כאמור משטרת ישראל, והתייצבו במקום עשרות שוטרים, כאשר במהלך האירוע אף נעצרו ארבעה אנשים, מבין אותם מפגינים, אשר נכנסו לתוך מתחם הקהילה המשיחית.

סופו של דבר, עצרת התפילה, התקיימה כמתוכנן, מחוץ למתחם הקהילה המשיחית, ונמשכה כ- 40 דקות. הרב דרעי מציין בעדותו, בעמ' 78 לפרוטוקול:- **"מרגע שהייתי שם עד שעזבתי לא היתה כל אלימות".**

9. מטעם התובעים נשמעו 14 עדים. מטעם הרב דרעי – העיד הוא בעצמו, ומטעם "יד לאחים" – העיד מר אלכס ארטובסקי, אשר עובד בעמותת "יד לאחים".

בטרם אנתח את הראיות שבפניי, ולאור חשיבות העניין החלטתי לחרוג ממנהגי ולסקור תחילה, באופן תמציתי, את העדויות העיקריות, אשר הביאו התובעים בפני ביהמ"ש, ביחס לשאלת אחריותם של הנתבעים לקרות האירוע.

10. עד תביעה מס' 1, **סני"צ אמנון אלקלעי**, אשר שימש בזמן האירוע כמפקד משטרת באר שבע, ציין בעדותו (עמ' 14 עד עמ' 18 לפרוטוקול), כי בעת שהגיע למקום ראה עשרות של אנשים מחוץ לבניין הקהילה המשיחית ומספר לא מעט של אנשים בתוך המבנה והחצר.

סני"צ אלקלעי מציין, כי הוא ראה את הנתבע מס' 1 עומד מחוץ למתחם הקהילה ופגש אותו בכניסה לשער: **"אני לא ראיתי את הנתבע 1 מלבה את היצרים...אחרי השיחה עם**

הנתבע מס' 1 ואחרים שעמדו בכניסה, הם התפללו ואנשים עזבו. הם עזבו מיד לאחר שסיימו את התפילה. לשאלה אם ראיתי את הנתבע מס' 1 משתתף בהתפרעות אני אומר שלא. לא ראיתי את הנתבע מס' 1 נכנס למבנה. לא ראיתי אותו גם גורם נזק או אומר דברי הסתה כאלה ואחרים...".

סנ"צ אלקלעי מציין עוד בעדותו שהתפילה נערכה מחוץ למתחם הקהילה המשיחית וכי: "כשהקהל עמד בחוץ לא זוכר שהיו התפרעויות. בזמן התפילה לא היתה התפרעות...נכון שמהרגע שראיתי את הנתבע מס' 1 – הציבור התפלל והלך הביתה...". משנשאל סנ"צ אלקלעי האם ראה במקום מישהו מטעם "יד לאחים", השיב: "אני אומר שאני לא מכיר את האנשים של הנתבעת מס' 2. לשאלה אם אני יכול להעיד ששמעתי את השם יד לאחים במקום, אני אומר שלא...".

11. עד תביעה מס' 2, השוטר איוב וואהבשת, אשר שימש בזמן האירוע כשוטר ביחידת הסיור של משטרת באר שבע מציין בעדותו (מעמ' 19 עד עמ' 22 לפרוטוקול), כי הוא מכיר את הרב דרעי וכי לא ראה אותו במקום בזמן האירוע: "לשאלה אם אני יכול לייחס לנתבע מס' 1 משהו, אני אומר שאין לי מה לייחס לנתבע מס' 1 – אני לא ראיתי אותו...".

עוד ציין השוטר וואהבשת בעדותו, כי אינו מכיר את ארגון "יד לאחים" וכן אמר: "אני לא יכול לעשות קשר בין האירוע לבין יד לאחים. ממש לא".

12. עד תביעה מס' 3, השוטר איציק אמסלם, אשר שימש כקצין במשטרת באר שבע מציין בעדותו (מעמ' 22 עד עמ' 26 לפרוטוקול), כי הרב דרעי הגיע למקום לקראת סיום האירוע וכי הרב דרעי: "תרם רבות להרגעת הרוחות והרחקת האנשים ופיזורם לבתים, או איך שתקרא לזה. הוא תרם לנו הרבה...".

השוטר אמסלם מציין עוד בעדותו, שהרב דרעי כלל לא נכנס למתחם הקהילה המשיחית והיה רק מחוץ למתחם וכן מוסיף: "ברגע שהנתבע מס' 1 הגיע, לא ניתן היה להיכנס למבנה".

לעניין מעורבות של "יד לאחים", ציין השוטר אמסלם, כי לא ראה באירוע שלט של "יד לאחים" וכי: "אני לא יודע מה זה יד לאחים. אני לא יודע על מעורבות יד לאחים באירוע...".

13. עד תביעה מס' 4, מר מיכאל סידרברג, אישר שאיננו יהודי, חבר בקהילה המשיחית ונציג מטעם הבעלים של הבניין בו מתקיימת הפעילות של הקהילה המשיחית, מציין בעדותו (מעמ' 27 עד עמ' 30 לפרוטוקול), כי הוא נכח באירוע והגיע למקום בסמוך לשעה 10:20 וראה את הנתבע 1: "בתוך המתחם ולא בתוך המבנה. הוא לא היה בתוך המבנה".

מר סידרברג מציין בעדותו , כי אינו יודע לאיזה קהילה משתייכים אותם מפגינים שהתפרעו במקום וכן , כי לא ראה את הרב דרעי מתפרע או שובר דברים : **"כשהנתבע 1 הגיע, כל האירוע היה לקראת סיום..."**.

משנתבקש מר סידרברג לציין האם הוא יכול להגיד שנכח באירוע מישהו מארגון "יד לאחים", השיב: **"אני אומר שאני לא יכול להגיד"**.

14. עד תביעה מס' 5, מר **אבנר בוסקין**, מציין בעדותו (מעמ' 31 עד עמ' 33 לפרוטוקול), כי נכח באירוע מחוץ למתחם הקהילה המשיחית וכי הגיע למקום בסמוך לשעה 10:50, כאשר משעה זו כבר לא ניתן היה להיכנס למבנה הקהילה המשיחית ית: **"אני אומר שלא יכולתי להיכנס לתוך המבנה... לשאלה אם הנתבע מס' 1 נכנס למבנה, אני אומר שאתה שואל אותי שאלות שאני לא יכול להשיב עליהן. אני ראיתי אותו מתקדם לשער. אני לא ראיתי אותו בתוך המתחם... לשאלה האם ראיתי את הנתבע 1 מכה אנשים, שובר דברים, אני אומר חס וחלילה. אני לא חושב שהנתבע 1 התפרע במקום או מתפרע בכלל..."**.

מר **בוסקין**, הוסיף וציין, כי אינו יודע לאיזו קהילה משתייכים אותם מפגינים שהתפרעו : **"אני לא יודע אם הם משתייכים לקהילה בכלל..."**.

לענין מעורבותה של "יד לאחים" ציין העד : **"אני לא יכול לדעת אם היו במ קום אנשים ששייכים ליד לאחים. אני לא יכול לזהות אנשים מיד לאחים... אני לא יודע על כל קשר בין יד לאחים לבין האירועים שהיו במקום..."**.

15. עד תביעה מס' 6, מר **דן אלון**, שהינו חבר בעמותה התובעת וכן חבר בקהילה המשיחית מאז שנת 2005, מציין בעדותו (מעמ' 34 עד עמ' 36 לפרוטוקול), כי הגיע למקום ביום האירוע בסמוך לשעה 09:45 וכי באותו יום כלל לא ראה את הרב דרעי. משנשאל מר אלון אם הוא יודע לאיזו קהילה משתייכים האנשים שהיו סביב מבנה הקהילה המשיחית , השיב: **"אני אומר שאני לא יודע"**. משנשאל העד האם ראה באירוע מישהו או משהו שקשור בארגון "יד לאחים", השיב בשלילה.

16. עד תביעה מס' 7, מר **פאו פיגרס**, הגדיר עצמו כנוצרי אזרח מדינת ישראל , משתייך לכנסייה הקתולית, מציין בעדותו (מעמ' 36 עד עמ' 39 לפרוטוקול), כי הגיע למקום ביום האירוע בסמוך לשעה 11:00 וכי בעת הגעתו לא ניתן היה להיכנס למתחם הקהילה באמצעות השער הקידמי. מר פאוס הבהיר שאינו מכיר אישית את הרב דרעי ואולם ביום האירוע לא ראה את הרב דרעי במקום וכן לא ראה מישהו או משהו שקשור לארגון "יד לאחים".

17. עד תביעה מס' 8, מר **אהרון סיטברג**, הגדיר עצמו כנוצרי המתגורר בארה"ב, עד לפני 3 שנים וחבר בעמותה התובעת, מציין בעדותו (מעמ' 40 עד עמ' 42 לפרוטוקול), כי הגיע

למקום האירוע בשעה 10:00 בערך, נכנס לתוך מבנה הקהילה המשיחית וראה קבוצה של דתיים ושוטרים בתוך המתחם. מר סיטברג מאשר בעדותו שלא ראה באותו יום את הרב דרעי, ציין שלא הכיר את האנשים שראה מחוץ לבניין הקהילה המשיחית, שאינו יודע לאיזו קהילה הם משתייכים ואינו יודע מי ארגן את הגעתם של האנשים למקום וכן מציין, כי לא זיהה כל קשר בין מה שהתרחש באירוע לבין ארגון "יד לאחים".

18. עד תביעה מס' 9, השוטר **שלמה בן שושן**, הינו בדרגת רב פקד ושימש בזמן האירוע בתפקיד ראש משמרת סיור, מציין בעדותו (מעמ' 42 עד עמ' 44 לפרוטוקול), כי הגיע למקום האירוע בשעה 10:15 בערך, נכנס לתוך מבנה הקהילה המשיחית והבחין במפגינים בתוך המבנה, אשר סרבו לצאת מהמקום וכתוצאה מכך המשטרה נאלצה להשתמש בכוח וכי האירוע נמשך עד השעה 13:00 לערך.

השוטר בן שושן לא ציין בעדותו דבר כלשהו הקושר את הנתבעים 1 ו-2 לאירועים שהתרחשו במקום.

19. עד תביעה מס' 10, מר **הווארד בס**, הוא התובע מס' 2 מציין בעדותו (מעמ' 44 עד עמ' 54 לפרוטוקול), כי הוא משמש כמנהיג הקהילה המשיחית משנת 2000 וחבר בעמותה מזה כעשרים שנים ו הוא מאמין שמלך משיח הוא ישוע (הכוונה לישו הנוצרי) אשר ברבות הימים הוא יחזור ויהיה מלך ישראל.

התובע מס' 2 אישר בחקירתו הנגדית, שלא ראה את הרב דרעי **"בתוך הבית. אני לא טוען שהרב דרעי נכנס לתוך הבית...אני לא ראיתי את הנתבע 1 או שמעתי את קולו עד השעה 13:00"** וזאת בניגוד לסעיף 30 לתצהירו שם ציין, כי הרב דרעי נכנס לתוך מתחם הקהילה ונכח **"באולם התפילה"**. ראה בעניין זה הדברים שאמר התובע בעמ' 49 לפרוטוקול: **"הנתבע מס' 1 לא היה בתוך אולם התפילה"** [ההדגשה שלי – ע.ר.].

התובע אישר שאין לו כל ידיעה אישית בנוגע לפגישה שנערכה בין הרב דרעי לבין רבני העיר באר שבע וכן ציין: **"כל הידע שלי לגבי המעורבות של הנתבע 1 מקורו בשלושת הראיונות שהיו ברדיו ובכתבה מהאינטרנט..."**. התובע ציין עוד בעדותו, כי במהלך כל האירוע הבחין ברב דרעי למשך כ-3 או 4 דקות בלבד, בסמוך לשעה 13:00, כאשר הרב דרעי ליווה שניים שנעצרו ע"י המשטרה: **"לשאלה אם מלבד זאת לא ראיתי את הנתבע 1 עושה כלום, אני אומר שנכון..."**.

משנשאל התובע האם הוא יכול לייחס, את אותם אנשים שראה, לקהילה מסוימת, השיב: **"אני יכול לנסות, אבל אני לא יודע..."**. כמו כן התובע אישר שלא ראה את הרב דרעי גורם נזקים, מכה, מתפרע או מסית: **"אני אומר שאני לא שמעתי את זה"**. לאחר שהתובע הופנה לאמור בסעיף 49 לכתב התביעה, בקשר לכך שהרב דרעי מייד עם הגעתו למקום **"הרגיע את הרוחות"**, ציין: **"הוא נתן פקודה לכל החרדים, הם נרגעו..."**.

לעניין מעורבותו של ארגון "יד לאחים", מציין התובע בחקירתו הנגדית: " לשאלה אם אני יודע שהרב כליפה היחיד מיד לאחים שהיה באירוע , אני אומר שכן...הרב כליפה היה מחוץ לדלת הראשית . לא יודע מה בדיוק הוא עשה ...לשאלה אם ראיתי את הרב כליפה מקלל, צועק ומרביץ או מתנהג בצורה שמעליבה את הקהל –אני אומר שלא...".

משנתבקש התובע להבהיר מה הן טענותיו ביחס לארגון "יד לאחים", השיב: "אני אומר שהטענה שלי לנתבעת יד לאחים, זה שהם העבירו מסר שגוי... ", שכן, לטענתו, אין זה נכון שהיתה אמורה להיות הטבלה "המונית", אלא רק הטבלה של שתי נשים בלבד , שאיננה בגדר הטבלה "המונית". התובע אישר בעדותו , כי הכתבה והראיונות ברדיו פורסמו לאחר האירוע ומשנתבקש להבהיר, הכיצד הכתבה ליבתה את היצרים , השיב: "זו לא פעם ראשונה שהם מדברים עלי ועל הקהילה שלי..."

20. עד תביעה מס' 11, השוטר רפי אבוהרון, שימש ביום האירוע כקצין תורן של משטרת באר שבע, מציין בעדותו (מעמ' 60 עד עמ' 62 לפרוטוקול), כי האירוע הסתיים בשעה 12:30 וכי במהלך כל האירוע לא הבחין ברב דרעי במקום , למרות שידע כי ההידברות נעשתה עמו וכי לא שמע על ארגון "יד לאחים" ולא ראה במקום כל מודעה או שלט או משהו דומה אחר, אשר שייך לארגון "יד לאחים".

21. עדת תביעה מס' 12, הגב' שלומית מעוז , מציינת בעדותה (מעמ' 62 עד עמ' 64 לפרוטוקול), כי הגיעה להתארח בקהילה המשיחית על מנת להיות נוכחת בהטבלה וכי נכחה במתחם הקהילה מתחילת האירוע ואף לנה במקום לילה לפני כן . הגב' מעוז ציינה שאינה מכירה את הרב דרעי ולכן גם אי נה יכולה להגיד אם הרב דרעי היה במקום ואם לאו. לגבי ארגון "יד לאחים" ציינה הגב' מעוז, שאיננה יודעת באם מישהו מארגון "יד לאחים" נכח באירוע.

22. עד תביעה מס' 13, מר אמיר ג'ריס, מציין בעדותו (מעמ' 64 עד עמ' 66 לפרוטוקול), כי אינו מכיר את הרב דרעי , איננו יכול לזהות אנשים שמשתייכים לקהילה של הרב דרעי מאחר ואיננו מכיר אף אחד מהם. גם בנוגע לארגון "יד לאחים" ציין העד שאינו מכיר את את חברי הקהילה של ארגון "יד לאחים" ולכן אינו לא יכול להגיד אם מי מהם נכח באירוע וכן ציין: "לא ראיתי שום דבר שקשור ליד לאחים...".

23. עד תביעה אחרון, מס' 14, הרב כליפה, מציין בעדותו (מעמ' 66 עד עמ' 71 לפרוטוקול), כי יום קודם לאירוע נכח בפגישה שהתקיימה בביתו של הרב דרעי , בה הוסכם לקיים את עצרת התפילה, ולאור כך הגיע למקום האירוע, מחוץ למתחם הקהילה המשיחית, כאשר במקום בו שהה לא היה כל א ירוע חריג. לשאלה אם במהלך הפגישה נתן הרב דרעי הוראות כלשהן, השיב הרב כליפה שניתנו הוראות לגבי אופן התפילה וכן נאמר: " שלא יעז אף אחד, חס ושלום, להפעיל עניין של כוחניות, ללכת חס וחלילה לאלומות – באים אך ורק להתפלל לאבינו מלכנו שבשמים ", מתוך תקווה שבעקבות ה תפילה יזכו אותם יהודים "להינצל". הרב כליפה טען שמעולם לא שימש כנציג של ארגון "יד לאחים" וכן

ציין, כי אם הדבר צוין בעיתון "מקומי דתי", הרי שמדובר ב"טעות חמורה" וכן הוסיף שלא ראה: "מישהו אחר מיד לאחים שהיה במקום".

24. מתוך טיעוני בעלי הדין, עולה כי קיימות חמש שאלות עיקריות, אשר שנויות במחלוקת, כמפורט להלן:-

השאלה **הראשונה** - האם התובעים הצליחו להוכיח את זהות המפגינים שגרמו לאי סדר בתוך מתחם הקהילה המשיחית או לפחות להביא לזיהוי הארגון שהם משתייכים אליו?

השאלה **השנייה** - היכן התקיימו אירועי אי הסדר.

השאלה **השלישית** - האם הרב דרעי אחראי לאירועי אי הסדר?

השאלה **הרביעית** - האם ארגון "יד לאחים" אחראי לאירועי אי הסדר?

השאלה **החמישית** - טענת התובעים בסיכומיהם לפיצויים בגין לשון הרע, ללא הוכחת נזק, לאור הטענה שהרב דרעי הוציא לשון הרע במהלך ראיון רדיו שהתקיים עמו, ברדיו דרום, ביום שלמחרת האירוע.

אזון בשאלות אלו, לפי סדר הופעתן לעיל.

25. לגבי השאלה **הראשונה** - בעניין הוכחת זהות המפגינים, שגרמו לאי סדר בתוך מתחם הקהילה המשיחית, או זיהוי הארגון שהמפגינים משתייכים אליו - נקבע, כי התובעים לא עמדו בנטל המוטל עליהם בעניין זה.

ראה בעניין זה סיכומי ב' "כ התובעים בעמ' 95 לפרוטוקול: "אני לא יכול להגיד מי האנשים שנכנסו פנימה לתוך המקום לאיזה ארגון הם משתייכים...".

סבורני, כי לו רצו התובעים להוכיח זהות חלק מהמפגינים שגרמו לאירועי אי הסדר, בתוך מתחם הקהילה המשיחית, יכול והדבר היה מתאפשר, שכן התובעים מחזיקים בצילומים וסרטים המתעדים את התרחשות האירועים. מעבר לכך, משטרת ישראל עצרה ארבעה מפגינים ויש להניח ששמותיהם של אותם מפגינים מתועדים בתיק המשטרה. חרף דברים אלו בחרו התובעים, מטעמים השמורים עימם, שלא לתבוע את המפגינים עצמם, אלא רק את רב העיר באר שבע וארגון "יד לאחים".

אינני מקבל את טענת ב' "כ התובעים בעמ' 96 לפרוטוקול, לפיה התובעים ניסו לאתר את המפגינים: "ניסינו לאתר את האנשים עצמם שהשתתפו באירוע ונכנסו פנימה לתוך המבנה וגרמו הרס, אבל הדבר לא עלה בידינו...".

לכל הפחות היה על התובעים להצביע על זהות האדם שלטענתם תקף את התובע ואולם גם בעניין זה טענו התובעים : **"אנחנו לא יודעים מי התוקף . מה שכן ברור שאחד מהמפגינים עשה את זה..."** (ראה עמ' 97 לסיכומים).

סיכומו של דבר – ניתן לקבוע, כי התובעים לא עמדו בנטל להוכיח זהות של אותם קומץ מפגינים, שגרמו לאירועי אי הסדר.

26. השאלה השנייה – היכן התקיימו אירועי אי הסדר?

מתוך הראיות שהובאו בפני בית המשפט ניתן לקבוע , שאירועי אי הסדר התרחשו בתוך מתחם הקהילה המשיחית, וזאת ע"י מספר מצומצם של מפגינים (עשרות).

לגבי המתקבלים ששהו מחוץ למתחם הקהילה המשיחית (מאות אנשים), לא נרשמו אירועי אי סדר והוכח , כי ציבור זה התפנה מהמקום מיד לאחר תפילת המוסף שהתקיימה במקום.

טענות התובעים ביחס לאירועי אי סדר שהתקיימו מחוץ למתחם הקהילה , לא רק שלא הוכחו על ידם, אלא שהן גם חורגות ממסגרת הסעדים שנתבקשו בכתב התביעה. לאור כך שלא הוכח, כי התקיימו אירועי אי סדר , מחוץ למתחם הקהילה המשיחית , הרי שאין צורך לדון בחוקיות ההתקבלות ובאם מדובר, כטענת התובעים, ב"הפגנה לא חוקית".

סיכומו של דבר – אני קובע שאירועי אי הסדר התקיימו רק בתוך מתחם הקהילה המשיחית.

27. השאלה השלישית - האחריות המיוחסת לרב דרעי בעניין אירועי אי הסדר שהתרחשו.

התובעים טוענים שיש לחייב את הרב דרעי , באופן אישי, בשל כך שהוא לקח את החוק לידיים, קרא לקהל גדול להתקהל במקום, באופן לא חוקי, וכי בנסיבות העניין הרב דרעי יכל לצפות שיתקיימו אירועי אי סדר וכי הרב דרעי לא נקט באמצעים סבירים כדי למנוע **"את מה שהוא ציפה שיתרחש"** וכן לא דאג לסדרנים ולא צמצם את מס' המתקהלים.

כאמור, וכפי שצינתי לעיל , לא מצאתי שיש לקבל את טענת התובעים בעניין האחריות שהם מייחסים לכל אחד מהנתבעים.

משנשאל הרב דרעי לגבי המטרה של קיום עצרת התפילה במקום, השיב:-
"יצאנו להפגין מול הבית כדי שהמוטבלים יהרהרו פעם נוספת לפני הטבילה ואם זאת החלטתם אני מכבד אותה".

משנשאל הרב דרעי האם יש לו זכות להזמין מתפללים לצורך קיום עצרת תפילה מול מתחם הקהילה המשיחית, השיב:-

"אני אומר שזו לא רק זכותי אלא חובתי כרב ... הייתי מועל באמוני אם לא הייתי מתייחס למידע". ראה גם הדברים שאמר הרב דרעי בעמ' 76 לפרוטוקול:-
"אני התניתי את קיום התפילה בתנאי שיקראו למתפללים באיפוק ומי שלא יכול לשלוט ביצרו שלא יבוא . אסור לו להגיע למקום . דרכינו הם דרכי נועם . אנחנו לא מאמינים באלימות. אני אומר את זה בכל מקום וגם כאן היום בביהמ"ש..."

כמו כן ראה דברי הרב דרעי, בסוף עמ' 76 לפרוטוקול:-
"איש לא היה מעלה על דעתו שיהודי שיוצא מבית הכנסת היה מחלל את השבת בשבירת חפצים וכדומה כשם שלא העליתי על דעתי שיהודי שומר מצוות יכנס לכנסייה בניגוד להלכה היהודית..."

ביחס לטענה לפיה הרב דרעי יכל לצפות את אירועי אי הסדר , הוסיף וציין הרב דרעי בעדותו, כי לפני כ- 7 שנים היה אירוע דומה שהתנהל על מי מנחות ולכן הסיק , שגם האירוע נשוא התובענה יסתיים באופן זה.

יצוין עוד, כי במסגרת הסיכומים הסכימו התובעים לקבל את טענת הרב דרעי לגבי מועד הגעתו לאירוע וראה בעניין זה סיכומי ב"כ התובעים בעמ' 95 לפרוטוקול: **"סביר להניח, לפי עדות השוטרים, שהרב דרעי הגיע בשלב מאוחר יותר..."**

יש לזכור, כי התובעים אישרו במהלך המשפט , שכל הידע שלהם לגבי מעורבותו של הרב דרעי מקורו בראיונות שהתקיימו ברדיו , לאחר האירוע , וכן בכתבה שהתפרסמה באינטרנט.

בית המשפט מקבל את טענותיו של הרב דרעי כאמינות ומהימנות , שהרי טענות אלו מתיישבות גם עם יתר העדויות שהציגו התובעים, כמפורט בסעיף 10 עד סעיף 23 לעיל.

גם אם הרב דרעי קרא להתקהלות מחוץ למתחם הקהילה המשיחית וגם אם מדובר בהפגנה שאינה חוקית (ואינני קובע שמדובר בהפגנה לא חוקית), עדיין מתקשים התובעים להוכיח את הקשר הסיבתי שבין אירועי אי הסדר , שהתקיימו בתוך מתחם הקהילה המשיחית, לבין עצרת התפילה שהתקיימה מחוץ למתחם, באופן תקין, וללא אירועי הפרת סדר. מכל מקום יש לציין, כי התובעים לא הציגו ראיות מספקות להוכיח שעצרת התפילה, שהתקיימה מחוץ למתחם הקהילה המשיחית, הייתה בגדר התכנסות אסורה עפ"י הדין במדינת ישראל.

אין לקבל את טענת התובעים, המפורטת בכתב התביעה, לפיה הרב דרעי נכנס למתחם הקהילה המשיחית ואף נכח באולם התפילה (ראה סעיף 30 לתצהיר התובע).

לאחר שבחנתי את כל הראיות שהוצגו בפני מצאתי לקבוע , שהרב דרעי כלל לא נכנס למתחם הקהילה המשיחית . לא נכנס לתחומי הבית וגם לא לאולם התפילה . אין חולק שהרב דרעי ארגן את עצרת התפילה , וזאת באמצעות מספר רבנים של בתי הכנסת ברחבי העיר באר שבע . הרב דרעי הגיע למקום בסביבות השעה 10:30 ושהה מחוצ למתחם הקהילה המשיחית ועם הגעתו למקום , פעל הרב דרעי ל "הרגעת הרוחות", כאשר בעת הגעתו למקום ממילא אירועי אי הסדר עמדו לקראת סיום.

אף אחד מהעדים עליהם מבססים התובעים את התביעה , לא יכל לשייך את המפגינים שהתפרעו, כמשתייכים לקהילה של הרב דרעי או כמי שהוזמנו על ידי הרב דרעי למקום או נענו לקריאתו . למותר לציין , שלא הייתה כל הודעה פומבית בכלי התקשורת על הכוונה לקיים את עצרת התפילה וכי ההודעה על עצרת התפילה הגיעה למתפללים , באמצעות מסי רבנים של בתי כנסת, אשר הפיצו את ההזמנה באמצעות קהל מאמיניהם.

יש להבחין בין ההתקהלות בתוך מתחם הקהילה המשיחית לבין ההתקהלות מחוצ למתחם הקהילה המשיחית. אינני מקבל את הטענה של התובעים , כי ההתקהלות, מחוצ למתחם הקהילה המשיחית , הביאה להתפרעות, פגיעה ברכוש או בגוף . מתוך הראיות שהובאו בפני בית המשפט, ניתן לקבוע שרק אותו קומץ מפגינים, אשר נכנסו לתוך מתחם הקהילה המשיחית, הם אלו שגרמו לאירועי אי הסדר , הם פעלו על דעת עצמם , בלא שקיבלו הוראות או הנחיות כלשהן מהנתבעים. אותם מפגינים, שגרמו לאירועי אי הסדר, פעלו בדרך זו , תוך חילול כבוד השבת ואף אחד מהנתבעים לא הנחה אותם לפעול ולא עודד אותם לעשות את אותם מעשים המיוחסים להם בכתב התביעה . מתוך הראיות שהובאו בפני בית המשפט עולה , שההתקהלות מחוצ למתחם הקהילה לא הביאה לאירועי אי סדר, פגיעה ברכוש ובגוף, ועל כך העידו אנשי המשטרה במהלך המשפט. בית המשפט התרשם שהרב דרעי עשה כל לאל ידו , כדי למנוע אירועי אלימות ואי סדר , ואולם הדבר לא צלח מפני שאותם מפגינים , אשר נכנסו למתחם הקהילה המשיחית , פעלו על דעת עצמם בלבד.

28. השאלה הרביעית – האחריות המיוחסת לארגון "יד לאחים" ביחס לאירועי אי הסדר שהתרחשו.

בנוגע לארגון "יד לאחים" טוענים התובעים בסיכומיהם שיש לחייב את הארגון , באופן אישי, בשל שני עניינים. הראשון - בשל מאמר שפורסם בעיתון , יום לאחר האירוע, לפיו "יד לאחים" מקבלת על עצמה את העובדה, שהיא זו שמנעה את ההטבלה וראה דברי ב"כ התובעים בסיכומים שהושמעו בע"פ: "יש לחייב את יד לאחים , כי הם קיבלו את הקרדיט על עצמם. הם אמרו שהם מנעו את הטבלה..." (ראה עמ' 95 לפרוטוקול). השני – לדעת התובעים ארגון "יד לאחים" הפיץ טענת כזב ביחס להטבלה , שכן המידע כלל טענה בדבר הטבלה "המונית" בעוד שבפועל תוכנן להטביל שתי נשים בלבד.

התובע הבהיר את עילת התביעה כנגד "יד לאחים", בעמ' 52 לפרוטוקול, באומרו, שאם "יד לאחים" הייתה מעבירה הודעה לפיה מתוכננת הטבלה של שתי נשים בוגרות (מבלי

להשתמש במילים הטבלה "המונית" במקרה כזה: "אני לא הייתי תובע את יד לאחים .
התביעה שלי מתמקדת בגין המילה "המונית"..."

כאמור, התביעה כנגד "יד לאחים", ביחס לסכום של כמליון וחצי ₪, מתבססת על כתבה בעיתון, אשר פורסמה לאחר האירוע, בה מיוחסת ל"יד לאחים" טענה, כי הזהירה מפני הטבלה "המונית". על בסיס מילה זו החליטו התובעים להגיש את התביעה כנגד "יד לאחים".

סבורני, שאין מקום לחייב את "יד לאחים" בגין האירוע, כאשר האחריות המיוחסת לה נובעת מכתבה בעיתון שהתפרסמה לאחר האירוע. הואיל והכתבה התפרסמה לאחר האירוע, לא צריכה להיות המחלוקת, שהכתבה לא יכלה לשנות את דעת הקהל, של אותם קומץ מפגינים, אשר גרמו לאירועי אי הסדר.

גם אם הכתבה הייתה מתפרסמת לפני האירוע, ייתכן והייתי מגיע לאותה תוצאה ממש, שכן לא שוכנעתי שאותם מפגינים "חמומי מוח", אשר גרמו לאירועי הפרת הסדר, היו מתנהגים באופן שונה, אילו ידעו שההטבלה מתוכננת רק לגבי שתי נשים בלבד, מאחר ויש להניח שהם פעלו לפי האמרה המדוברת על "כל המציל נפש אחת מישראל, כאילו הציל עולם ומלואו".

התובעים גם לא טרחו להוכיח כל קשר בין ארגון "יד לאחים" לבין תוכן הכתבה שפורסמה בעיתון. אומנם, הכתבה פורסמה גם באתר האינטרנט של ארגון "יד לאחים" ואולם אין מחלוקת שהכתבה נכתבה ע"י העיתונאי מנחם רוזנב רג ופורסמה גם בעיתון חרדי המכונה "בקהילה". נוסח הכתבה שפורסמה בעיתון החרדי, הועתק לאתר האינטרנט של ארגון "יד לאחים". ראה נספח ג' לתצהיר שהגישה הנתבעת 2 (הכתבה המקורית) וכן נספח ב' לכתב התביעה (הכתבה המועתקת לאתר האינטרנט של ארגון יש לאחים).

העיתונאי שכתב את הכתבה לא הוזמן להעיד.

"יד לאחים" טוענת בסיכומיה, בין היתר, כי הכתבה כוללת דברי שחצנות מוגזמים. העובדה שהתובעים מנסים לבסס את טענותיהם על כתבה שפורסמה בעיתון, איננה פוטרת אותם מלהוכיח את הטענות באמצעות ראיות כשירות. משקלה הראייתי של הכתבה מהעיתון הינו נמוך מאוד וייתכן שאף לא צריך לייחס לתוכן הכתבה כל משקל ראייתי.

התובעים לא הצליחו להוכיח דבר בעניינה של הנתבעת מס' 2.

אין בפני בית המשפט כל ראיה שממנה ניתן ללמוד כאילו נציג מטעם "יד לאחים" נכח באירוע (לא בתוך המתחם ואף לא מחוצה לו). אין בפני בית המשפט כל ראיה שממנה ניתן ללמוד שארגון "יד לאחים" הפיץ מידע כוזב, בזמן כלשהו לפני קרות האירוע.

כל העדים, אשר העידו במשפט (למעט התובע), העידו שלא ראו כל קשר בין האירועים שהתרחשו לבין ארגון "יד לאחים". כל אחד בשפתו שלו אמר שלא ראה באירוע אדם כלשהו המשתייך לארגון יד לאחים. התובע הוא למעשה היחיד שציין שהייתה במקום נציגות של "יד לאחים", לאור התייצבותו של הרב כליפה. מנגד, הרב כליפה ציין בעדותו, כי מעולם לא עבד ולא היה פעיל בארגון "יד לאחים". התובעים לא הביאו כל ראיה מעבר לאותה אמירה סתמית של התובע, לפיה הרב כליפה עובד בארגון "יד לאחים". מעבר לכך, יש לציין שהרב כליפה כלל לא נכנס לתוך מתחם הקהילה המשיחית ואין כל ראיה בתיק בית המשפט האפשרת ליחס לרב כליפה מעורבות כלשהי, לאירועי הפרת הסדר.

סבורני שגם אם היה מוכח שארגון "יד לאחים" העביר את המידע לרב דרעי, בנוגע להטבלה המתוכננת, הרי שבכל מקרה הדבר איננו מקים חיוב בנזיקין, שכן לאור חילוקי הדעות המהותיים בין הצדדים, בנוגע להמרת דתם של יהודיים, הרי שבנסיבות העניין העברת המידע, הינה בגדר צעד לגיטימי.

טענת התובעים בסיכומיהם, כי "יד לאחים" הייתה "חלק אינטגרלי ממה שהתרחש במקום", הינה טענה שהתובעים לא הוכיחו אותה במהלך המשפט, באמצעות ראיות.

29. השאלה החמישית – טענת התובעים בסיכומיהם (בעמ' 97 לפרוטוקול), לפיה הם זכאים לפיצויים בגין עוולת לשון הרע, ללא הוכחת נזק, מפני שהרב דרעי הוציא לשון הרע במהלך ראיון רדיו שהתקיים עמו, ברדיו דרום, ביום שלמחרת האירוע, במהלכו אמר ש"הקהילה פועלת כנגד החוק".

במסגרת סעיף 61 לכתב התביעה מביאים התובעים ציטוטים באשר לדברים שנאמרו, כביכול, ע"י הרב דרעי במהלך הראיון ומהווים לשיטתם לשון הרע, בין היתר – כדלקמן: "אנשים באים פה להעביר יהודים על דתם במר כז באר שבע תחת אפינו, זה הדבר החמור ביותר מבחינת היהדות" (סעיף 61.2.1 לכתב התביעה); "היו מטבילים שם יהודים...אתה יודע מה זה להטביל יהודים, אנשים הלכו למוקד עם זעקת אני מאמין..." (סעיף 61.2.3 לכתב התביעה); "כל יהודי חילוני דתי פשוט מתעב את התופעה הזאת..." (סעיף 61.2.4 לכתב התביעה); "הם מעבירים נשמות יהודיות על דתם..." (סעיף 61.2.8 לכתב התביעה); "מה יותר גרוע מזה בעולם..." (סעיף 61.2.9 לכתב התביעה); "אני רוצה להדגיש ואני חושב שגם החוק בעניין הזה איתנו לחלוטין, פעילות מסיונרית לא תתקיים כאן בעיר באר שבע...". (סעיף 61.2.10 לכתב התביעה).

הרב דרעי טוען להגנתו "אמת דיברתי" וכן כי הוא זכאי להגנה, מפני שמדובר בהבעת דעה אישית, שכן לשיטתו מעשי התובעים הם בניגוד לדת היהודית.

תחילה אבחן ההגנה – "אמת דיברתי". בתחילת עדותו של התובע 2 הוא ניסה להסתיר את מספר ההטבלות ש נערכו בקהילה המשיחית בבאר שבע, מאז הגעתו אליה, וטען שאינו זוכר את המספר (ראה עמ' 45 לפרוטוקול). בהמשך החקירה הנגדית הודה הנתבע 2, כי במהלך השנים האחרונות הוטבלו בין 50 ל- 60 יהודים, בקהילה המשיחית בבאר שבע וכי מאז שהתובע 2 הגיע לעיר באר שבע הוטבלו כ- 40 יהודים בלבד. התובע 2 לא הסתיר את העובדה שהוא מתוסכל מכך שמספר ההטבלות בבאר שבע, איננו משביע רצון, ואמר: "אני הייתי מתוסכל מזה. זה לא הרבה..." (ראה עמ' 53 לפרוטוקול). משנשאל התובע 2 לגבי הפעילות המיסיונרית של התובעת 1 והשיטות שלה לגיוס מאמינים נוספים, השיב, כי נעשית פנייה יזומה לאנשים, הפונה אומר להם שהוא מאמין בישוע ושואל אותם אם הם רוצים לשאול שאלות או להתעניין ואף מזמינים אותם לבוא לקהילה. כמו כן התובע 2 הודה שאמונתם של התובעים מופצת בציבור, באמצעות עלונים, "או משהו כזה" (ראה סוף עמ' 45 לפרוטוקול).

מכל המקובץ לעיל, נראה כי יש בסיס לטענת הנתבעים לפיה התובעים מקיימים פעילות מיסיונרית. אין זה נכון שהרב דרעי אמר בראיון "שהקהילה פועלת כנגד החוק". הרב דרעי ציין בראיון, כי יש חוק במדינת ישראל שאוסר על העברת יהודים על דתם וכי המשטרה מתקשה לאכוף את החוק בשל כך שאי סור בחוק כפוף לקבלת תמורה כספית וכי יש קושי להוכיח עניין זה.

אין זה המקום הראוי לנקוט עמדה בשאלת חוקיות הפעילות המיסיונרית המתבצעת בחסות התובעים, ואולם, מקריאה והאזנה למכלול הדברים שהשמיע הרב דרעי במהלך ראיון הרדיו, הגעתי למסקנה שהדברים אינם מגיעים כדי "לשון הרע", ויש בדברים כדי הבעת דעה אישית, לגיטימית, במסגרת חופש הביטוי, אשר הוכר כ "אחת מחירויות היסוד של האדם בישראל" ונאמר עליה שהיא באה לאפשר ליחיד להגשים את עצמו ונועדה להבטיח את קיומן של חילופי דעות, החיוניים למשטר דמוקרטי.

לא מצאתי להרחיב בסוגיה זו מעבר לאמור לעיל, לאור כך שגם בעלי הדין עצמם לא טרחו להתייחס לכך בהרחבה בסיכומיהם, מעבר למספר שורות בודדות.

30. גם אם היה עולה בידי התובעים להוכיח את אחריותם של הנתבעים, סבורני, כי התובעים כשלו בהוכחת מרבית הנזקים הנטענים על ידם (למעט הנזק למקרה ולמשקפיים).

בנסיבות העניין, כאשר נקבע שלא קיימת אחריות לחובת מי מהנתבעים, הרי שלא מצאתי צורך להיכנס לפרטי המחלוקת בעניין הנזק.

31. יצוין כי לא מצאתי להתייחס ליתר הטענות שהועלו בכתבי הטענות, אשר נזנחו על ידי הצדדים בסיכומיהם.

32. לפיכך ומכל המקובץ לעיל – אני מורה על דחיית התובענה.

אני מחייב את התובעים , שניהם יחד וכל אחד מהם לחוד , לשלם לכל נתבע בנפרד , הוצאות משפט בסך של 1,000 ₪ ובנוסף שכ"ט עו"ד, בשיעור הנקוב ב כללי לשכת עורכי הדין (התעריף המינימלי המומלץ), התש"ס-2000, אשר יחושב לפי הסכום הנתבע בתובענה ולפי מספר הדיונים שהתקיימו בפועל.

33 . ב"כ הנתבעים רשאים להגיש פסיקתה לחתימתו.

עידו רוזין 54678313

34 . מזכירות ביהמ"ש תשלח עותק מפסק הדין לב"כ בעלי הדין.

ניתן היום, י"א בסיון תש"ע, 24 מאי 2010,

בהעדר הצדדים.